

گزارشی از زندان "دریا"، زندان مرکزی رضائیه

زندان رضائیه (دریا) شامل ۱۲ بند با ۳۲۰۰ زندانی است. بند ۱۲ بند زندانیان سیاسی است. بندهای دیگر شامل بند جوانان، بند تبهکاران و بند زنان است. این بندها به قول زندانبانان همگی در یک چیز مشترک اند، نداشتن بهداشت و شکنجه مدام. زندان زنان با دیواری به ارتفاع ۸ متر از بندهای دیگر جدا شده است. در زندان "دریا" روزانه چند کیلو مواد افیونی بین زندانیان پخش میشود. موادی که پخش میشود شامل تریاک، هروئین، و حشیش میباشد. روزانه تقریباً یک کیلو هروئین در بین زندانیان زن و مرد پخش میشود. این مواد در بین زندانیان به سرپرستی مسئول زندان حاج آقا احمدی و آقای "کدالر" مسئول اطلاعات زندان رضائیه، پخش میشود. کسانی که این مواد را پخش میکنند زندانیانی هستند که با اطلاعات زندان همکاری میکنند و در ازاء آن مرخصی و پول دریافت میکنند. در زندان مقامات رژیم و در راس آن اطلاعات تلاش میکنند با اشاعه قومپرستی و زنده کردن احساسات ملی، زندانیان را به جان هم بیاندازند. برای پخش مواد مخدر بر این احساسات سرمایه‌گذاری کرده‌اند و از کرد زبانان برای پخش مواد در میان ترک زبانها و فارس زبانها استفاده کرده و برای پخش مواد در میان کرد زبانها نیز از ترک زبانها و فارس زبانها استفاده میکنند. اینها با این کار خود قومپرستی و اختلافات ملی را رواج داده‌اند تا جایی که تعدادی کرد زبان زندانی با پخش مواد مخدر فکر میکنند به "ملت فارس و ترک" ضربه میزنند و بر عکس هم تعدادی دیگر با پخش این مواد در بین کرد زبانان فکر میکنند به "ملت کرد" خسارت وارد میکنند. این اختلافات قومی در زندان رضائیه دست عوامل و مسئولین رژیم را باز گذاشته که بخش زیادی از زندانیان به این بالای خانمانسوز مبتلا شوند. طبق آماري که گرفته اند از ۳۲۰۰ نفر زندانی ۱۸۰۰ نفر معتاد شده اند.

هر شب بعد از ساعت ۱۲ که زندانیان میخوانند در بندهای مختلف مواد مخدر پخش میشود. مواد فروشها آمد و رفتشان به بند زندانیان سیاسی آزاد است و هر آن میتوانند به این بند بیایند. زیرا مسئولین زندان میخواهند بیشتر از بقیه زندانیان این بند به مواد مخدر مبتلا شوند. با این وجود هر نوع آمد و رفت کسان دیگری به غیر از فروشندگان مواد مخدر به این بند ممنوع می باشد.

علاوه بر پخش مواد مخدر در زندان اشاعه تن فروشی و تجاوز یکی دیگر از اعمال مسئولین زندان در زندان "دریا" میباشد. چنانچه تعدادی از زندانیان زن و مرد برای خرید مواد مخدر ناچار میشوند که تن فروشی کنند. و به علت محدودیت زنان و مردان زندانی در مورد روابط جنسی تعدادی از زندانیان که مدت زندانشان طولانی شده است وارد این رابطه با همدیگر شده اند. در این فضایی که ایجاد کرده اند زندانیان کم سن و سال با پول یا تحت فشار مورد تجاوز جنسی قرار میگیرند. و بارها کتک کاری در بین زندانیان اتفاق می افتد و هر بار میشنویم که یکی به آن دیگری تجاوز کرده و یا خواسته است تجاوز کند. در این رابطه کسافت کاری مسئولین زندان بیش از همه آزار دهنده است زیرا مواردی اتفاق افتاده است که افسران زندان شبانه به جوانان کم سن و سال تجاوز کرده اند و یا آنها را در ازاء پول در اختیار کسان دیگری قرار داده اند. در عین حال این جوانان را تهدید میکنند که اگر شکایت کنند شبانه آنها را خواهند کشت و یا سر به نیستشان میکنند.

علاوه بر این اتفاقات که هر کدامشان برای درهم شکستن روح و روان یک انسان بیشتر از کافی است، هر ماه

یک بار بند زندانیان سیاسی را با دقت زیادی بازدید میکنند که مبدا نوشته، کتاب و یا چیزی از این نوع را در اختیار داشته باشند. در عین حال بخش فرهنگی زندانیان را به زور وادار میکنند که نماز بخوانند، و در عزاداریهای مرسوم حکومت شرکت کنند. کسانی که در کلاسهای قرآن و مراسمهای مذهبی شرکت کنند "امتیازاتی" میگیرند. مثلاً به آنها اجازه تلفن کردن و یا ملاقات حضوری داده میشود. و کسانی که شرکت نکنند علاوه بر توهین از ملاقات کردن و تلفن کردن هم محروم میشوند. برای مثال کسانی میتوانند از مرخصی موقت استفاده کنند که نصف حکمشان را در زندان بسر برده باشند و اصل و فرع دین و ارکان نماز خوندن را هم یاد گرفته باشند.

بند زنان از این هم بدتر است. اولین چیزی که در زندان زنان برجسته است سواستفاده های جنسی مسئولین زندان از زندانیان است. تعدادی از آنها در زندان حامله شده و ناچاراً آنها را برای یکی از دست اندرکاران زندان و یا زندانی دیگری صیغه میکنند. و بعد از وضع حمل کودک تا سن چهار سال اجازه دارد نزد مادرش باشد و بعد از آن کودک را تحویل خانواده زندانی در بیرون زندان میدهند. زنان و مردانی که حکم طولانی دارند در زندان میتوانند ازدواج کنند. اما اینجا نیز کماکان افکار ملی ناسیونالیستی شمشیری در دست شکنجه گران و بازجوهای رژیم است و بر این مبنا کرد و ترک اجازه ازدواج باهم را در زندان ندارند، هر چند شرایط و قوانین اسلامی را هم رعایت کرده باشند. کسانی که شرایط قانونی از نظر رژیم را هم داشته باشند باید "ترک" با "ترک" و "کرد" با "کرد" باشند تا بتوانند باهم ازدواج کنند. زندانی متاهل ماهانه فقط دو ساعت اجازه دارند باهم باشند. این موارد فقط گوشه ای از مسائل اجتماعی در زندان دریا بود. امیدوارم در فرصت دیگری بتوانم به مسائل دیگر بپردازم.

علی سعادت‌ی از رضائیه

دوشنبه ۲۲ مهر ۱۳۸۱